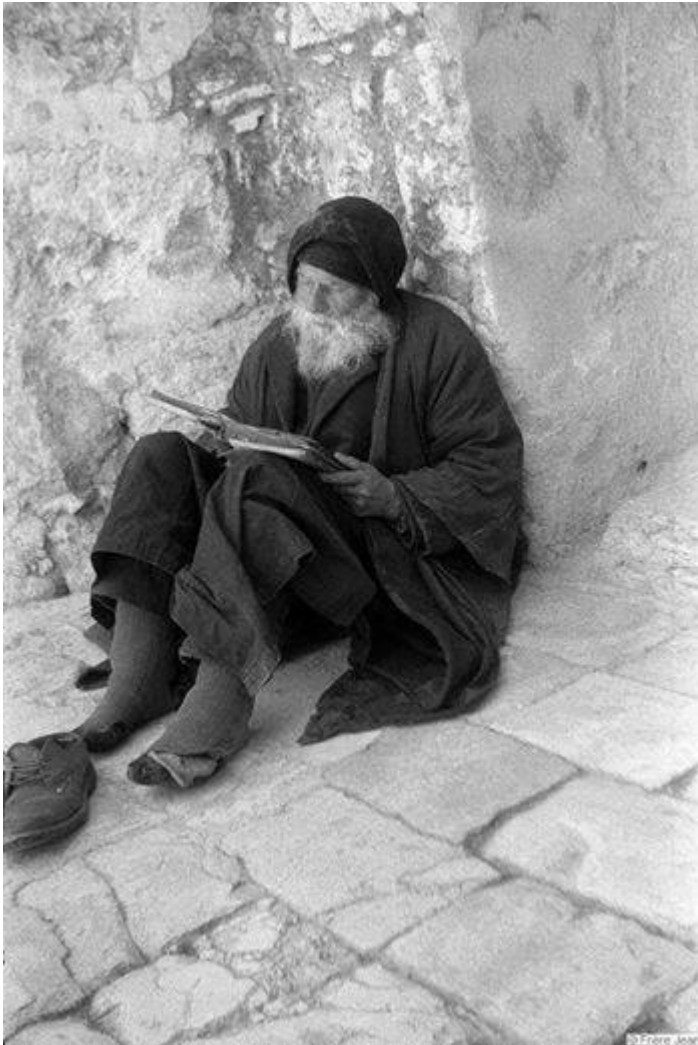

Ο Θεός τον κάθε άνθρωπο τον έχει κάνει και ένα Αγιορείτου

[ης / Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Ορθόδοξη](#)

Μερικοί λένε: «Σ' αυτόν τον Ναό

τον μικρό, τον κατανυκτικό, ζω την Θεία Λειτουργία· στον μεγάλο Ναό δεν την ζω. Αν είναι κανένα εξωκλήσι σοβατισμένο άσπρο, δεν νιώθω τίποτε· αν όμως είναι αγιογραφημένο, έχη καλό τέμπλο κ.λπ., εκεί ζω την Θεία Λειτουργία!».

Αυτά είναι για έναν άνθρωπο που δεν έχει όρεξη να φάη και του βάζεις λίγο αλάτι, λίγο πιπέρι, για να του έρθη η όρεξη.

- Δηλαδή, Γέροντα, αυτά δεν παίζουν κάποιο ρόλο; Δεν βοηθούν;
- Ναι, δεν λέω, βοηθούν και αυτά, αλλά να μη σκαλώνη κανείς σ' αυτά.

Διαφορετικά, με μαγικό τρόπο θα ζητά ο άνθρωπος να ζήσει τον Χριστό. Θα ζητά κελλί σκοτεινό, κανδήλι με χαμηλό φως, κατανυκτικό Ναό. Χωρίς αυτά δεν θα μπορεί να προσευχηθεί. Ή στο τραίνο βρίσκεται ή στην

σπηλιὰ ἢ στον δρόμο, να εἶναι το ἴδιο γι' αὐτόν.

Ο Θεός τον κάθε ἄνθρωπο τον ἔχει κάνει και ἓνα εκκλησάκι * και μπορεῖ να το φέρνη παντού μαζί του.

* Βλ. Α΄ Κορ. 3, 16 καὶ 6, 19

Πηγή: proskynitis.blogspot.gr